

4/2010

Prospäkkäri

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

ESA PAKARINEN 100 VUOTTA -JUHLAKIERTUE 2011

RILLUMAREL REVYY

**ESA PAKARINEN JR.
KUUNKUUSKAAJAT
MATTI MUHONEN
TUURE KILPELÄINEN
KAHON KARAVAANI -YHTYE
MAARIT NIINILUOTO**

**MUKANA MYÖS ESA PAKARISEN MUSEON
NÄYTELY ERI AIKAKAUSIEN ESINEISTÖIN JA ESITYKSIIN.**

**12.-13.2. HELSINKI 17.2. HÄMEENLINNA 18.2. JÄRVENPÄÄ
19.2. TURKU 20.2. TAMPERE 24.2. VARKAUS 25.2. JYVÄSKYLÄ
26.2. KUOPIO 27.2. LAHTI 3.3. KUHMO 4.3. OULU 5.3. ROVANIEMI
10.3. KOTKA 11.3. MIKKELI 12.3. LAPPEENRANTA 13.3. JOENSUU**

**MEILTÄHÄN TÄMÄ KÄY
-JUHLAJULKAISU
ESITYSPAIKOILTA
ERIKOISHINTAAN!
172 SIVUINEN KIRJA JA 10 CD-TÄ.**

LIPUT 35 €

• MAHDOLLISET PUHELIN -JA TOIMITUSKULUT

menolippu.fi

Puh. 0600 - 414 505 (1,75 €/min.+pvm.)

LIPPUPALVELU
lippupalvelu.fi

Lippukaupat
0600 10 800 (1,96 €/min.+pvm)
0600 10 020 (6,79 €/puhelu+pvm)

LISÄTIEDOT OSOITTEESTA WWW.ESAPAKARINEN.FI

EASTWAY

MAASEUDUN TULEVAISUUS

KANSIKUVA:
Reet on tervattu. Edessä on huima kultakausi 2011, joka alkaa seminaariristeilyllä ja huoltoajoilla. Kuva: Jäkeläpää, toukokuu 2010. Kai J. Rantanen.

Tässä numerossa:

4 - 5	Pääkirjoitukset
6 - 9	Argumentointia kullankaivun puolesta
10- 13	Kultamies Oskari Leppäsen 12-grammainen hippu
14 - 17	Pikkujoulut kovan kiven kultamailla
18 - 20	Café de Paris ja Rajalan kylän uunien ainekset
21	Kultaristeily tammikuussa 2011
23	Au-voisia ajatelmia
24 - 26	Arkadianmäen arsenelupiini ja Lapin rohkein mies
28-29	Merkkipäivät
30 - 31	Jäsenmaksu 2011 ja vapaaehtoinen jäsenmaksukolehti
32 - 33	Vuoden inarilaiseksi Jouko Korhonen

Prospäkkäriin aineisto on tekijänoikeuslain suojaama ja julkaistujen artikkelien ja kuvien osittainenkin lainaaminen tai kopiointi täten kielletään.

Prospäkkäri

Lapin Kullankaivajain
Liitto Ry:n jäsenlehti

34. vuosikerta
Ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Vastaava päätoimittaja:
Kai J Rantanen

Toimitus:
PL 86, 99871 Inari

Ilmoitushinnat:
1/1 s. 312 € (2. kansi)
1/1 s. 240 €
1/2 s. 162 €
1/3 s. 108 €
1/4 s. 84 €

Graafinen suunnittelu ja taitto:
Liisa Hertell, LH Viestintä

Paino:
Tammerprint Oy, Tampere

Hallitus

Puheenjohtaja:
Jouko Korhonen
Haukiputaantie 752
90910 Kontio
jouko.korhonen@kultaviiste.inet.fi
p. 040 344 2200 (klo 17 jälkeen)

Varapuheenjohtaja:
Mika Telilä
Torisevantie 55
37310 Tottijärvi
p. 0400 631 196,
fax: (03) 5128 127
mika.telila@kolumbus.fi

Sihteeri: Kai J Rantanen
PL 57, 99871 Inari
p. 040 7746 773
mullin.mallin@gmail.com

Jukka Kela
Pehkoskuru, 99885 Lemmenjoki

Esko Orava
Mellantie 14, 97220 Sinettä

Hannu Viranto
Eteläranta 42, 96300 Rovaniemi

Jouni Patokallio
Sylvantie 4, 99800 Ivalo
p. 040 715 4031

PANKKITILIT:
Jäsenmaksut vain tälle tilille:
Nordea 217738-4977
Muut maksut:
Nordea 120130-103183

JÄSENASIAT

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry, PL 86, 99871 Inari
puh. 0400 836 500
s-posti: info@kullankaivajat.fi
kotisivut: www.kullankaivajat.fi

Mullis', päätoimittaja

Katkaistulla luulla osoitetut

Mediat tarttuivat pikkujoulujen alla hana-
nakasti kansainvälisen eläinsuojeluliiton
WSAP:n käynnistämään internet-
taivasteluun "Cruelty at Christmas". Pääsääntö-
isesti Ruotsissa kuvatussa "Julmuutta Joulun alla"
-materiaalissa syytetään suomalaisia ja ruotsalai-
sia poronhoitajia eläinsuojelulain rikkomisesta
poroerotuksissa ja -teurastuksissa.

Lapin Radion haastattelussa Paliskuntain
yhdistyksen toiminnanjohtaja **Anne Ollila** piti
kampanjaa perusteettomana hyökkäyksenä ja
eettisesti erittäin epäoikeudenmukaisena tekona
porotaloutta kohtaan. Hän kaipasi asianomaisille
harkintaa ja todellista asioihin perehtymistä. Pie-
nen, kaukana pohjoisessa harjoitettavan elinkei-
non kannalta tällaiset väärän tiedon levittämiset
olivat hänen mielestään ikäviä. Ollilan mielestä
ihmeellisiin oletuksiin ja väärinkäsityksiin poh-
jautuva kampanja tuntui käsittämättömältä ja
epäreilulta.

Kaikella kunnioituksella Paliskuntain yhdis-
tyksen toiminnanjohtaja Ollila: tervetuloa todel-
lisuuteen.

Suomen eläinsuojeluyhdistyksen toimin-
nanjohtaja Heli Ylisirniö loiventeli kansainväli-
sen kattojärjestön kannanottoja. Hän kiisti, että
porotaloutta oltaisiin ajamassa alas. Hän uskoi,
että aiemmin porojen teurastusmenetelmät ovat ol-
leet nykyisiä tehotuotantoaikakaudelta lempeämpiä
ja peräänkuulutti niitä.

Puolitoistasatauhhatta ja risat poroa kylmäl-
tä ja pimeältä talvelta pelastaneena tämä kohta
haastattelussa ei auennut minulle. Miten tappaa
lempeästi? Aloin miettiä vaihtoehtoja tuotanto-
eläimillä yleisesti käytetyille, mutta porojen koh-
dalla WSAP:n kritisoiduille pulppipistoolitainnu-
tukselle. Yksi löytyi.

Liian kuumana kesäpäivänä tammikuussa
-90 pohjois-Uuden Etelä-Walesin opaali-
kaivoksilla Lightning Ridgessä legendaarisen, huhti-
kuussa 2006 palaneen Diggers Rest -pubin pyö-
reässä pöydässä auringon rusinoimat ja Victoria
Bitter -lagerin marinoimat maksaläikkäiset mai-

narit jutustelivat Australian aboriginaalien histo-
riasta ja tavoista.

Minulla oli norskipomoltani kielto tehdä
lähempää tuttavuutta abojen nykypäivän kans-
sa; irtisanomisaika olisi rinkanpakkaamiseen käy-
tettävä aika. Suullinen työsopimus oli tältä osin
ehdoton. Kuuntelin uniaikaa.

Aboriginaaliyhdistyksen ankarin rangaistus yh-
teisön tuomitsemaa jäsentä kohtaan oli katkais-
tulla luulla osoittaminen. Vielä 50-luvulla länsi-
mainen lääketiede oli täysin voimaton tuomion
saaneen pelastamiseksi. Hengitys- ja tippakoneis-
ta huolimatta uhri menetti elämänhalunsa, hii-
pui hengettömiin ja kuoli parissa, kolmessa kuu-
kaudessa.

Selväksi on käynyt että Lapin kullankaivua
on osoitettu katkaistulla luulla. Osa pohjoisen
pysyvistä pieniyhteisöistä kuuluu olevan tästä rie-
muissaan. Ei kandeisi.

Kun avaa silmät oman intressipiirinsä ul-
kopuolelle, havaitsee että sama katkaistulla luul-
la osoittaminen on käynnissä vanhojen nautin-
taoikeuksien osalta kautta laajan lapinmaan.
Kulkuoikeudet tuolla, kalakämpät täällä. Koivu-
lupa jossakin ja metsästysoikeus tai ammatti
muualla. Asumisoikeus minulla ja aseenkuljetus-
oikeus sinulla.

Kotitarvekalastus kaikilla.

Katkaistulla luulla osoittaminen on veretön
ja elegantti metodi tappamiseen, mutta poron-
teurastukseen täysin soveltumaton. Vanhojen
oikeuksien näivettämiseen se on mitä verratto-
min.

Kuka puolustaisi kullankaivajaa

Kullankaivajien taistelu jatkuu monella rintamalla. Kaivoslain osalta valiokuntakierros venyy vuoden 2011 puolelle. Kesällä esitin epäilyni koko lain venymisestä vaalien yli eräälle kansanedustajalle ja sain vastaukseksi hyvän tahtoisen nauhauksen. Luulen että Arkadianmäellä alkaa tältä osin naamat mennä totiseksi. Samalla käy päivä päivältä selvemmäksi että kaivoslain käsittelyä eduskunnassa leimaa yhä enenevässä määrin vaalitaistelu. Lähes jokaisen puolueen kosiskellessa vihreitä ääniä olemme heikoilla. Viivästyminen myötä myös lain voimaantulo on mahdollista siirtyä aiemmin ilmoitetusta (1.7.) myöhemmäksi mikä koetaan kullankai-vupiireissä positiiviseksi. Tietynlaista turbulenssia on joka tapauksessa odotettavissa kun uutta lakia alkaa soveltaa uusi, Rovaniemelle perustettava viranomainen.

Toisaalla Lemmenjoen paikalliskaivajat jatkavat taisteluaan irtolaisuutta vastaan. Tilanne on vähintään erikoinen kunnan todetessa kaivajat Inarin kuntalaisiksi, mutta Metsähallituksen kieltäessä heidän olevan Lemmenjokisia. Tästäkin kuullaan vielä.

Lisäksi käynnissä on vääntö Lemmenjoen kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelman hyväksynnästä. Asia on tällä hetkellä KHO:ssa. Jotta asiat eivät olisi liian Lemmenjoki-painotteisia, on sama hoito- ja käyttösuunnitelmapirosessi käynnistynyt koskien Hammasunturin erämaata. Jos vanhat merkit paikkansa pitää, joudumme tässäkin käymään pitkää taistelua. Nyt meillä on asiasta jo kokemusta.

Oma erikoisuutensa on siinä että monet tahot, ministeri Pekkarisesta lähtien, kannus-

tavat liittämään matkailun osaksi kullankaivua. Näemme asian niin että päättäjien tahto on muuttaa koko kullankaivu oikeasta ammattitoiminnasta eräksi matkailun erikoispiirteeksi. Tähän liittyen Inarin kunta on tehnyt Ivalon alueen yleiskaavaan kultamatkailuvarauksen. Suunnitelma sisältää millä tahansa mittarilla ajateltuna järjestettömän suuren 25 000 kerrosneliömetrin rakentamisen Kutturantien alueelle! Näkeekö allekirjoittaneen lisäksi kukaan muu visiota kullankaivajille pakkomyytavistä mökeistä, joista käsin käydään montulla töissä? Saadaan metsät siistittyä kaivajien presuasumuksista. Loppuu kiistat rakentamisesta. Vai onko päättäjien viossia kullankaivu tulevaisuudessa samanlaista kuin laskettelu nykyään? Asutaan elokämpässä josta käydään välillä rinteessä/montulla, sitten mono/saapas-tansseissa ja illallisella konjakeineen ja sacher-kakkuineen. Estetäänkö kaavoituksella potentiaalisen kulta-alueen hyödyntäminen? Paljon herää kysymyksiä, hyvin vähän vastauksia. Mikään ei kuitenkaan tähtää nykymuotoisen ammattimaisen tai edes vakavan harrastuskavun tukemiseen.

Näin vaalien alla herää kysymys kuka puolustaisi kullankaivajaa?

Kaikilla kaivajille: Hyvää Uutta Vuotta ja tulevaa kaivukautta, Jokke.

Argumentointia kullankaivun puolesta

eli sääliin vetoamisen lyhyt oppimäärä

Kullankaivajien edunvalvonta saa aina säännöllisesti saman ohjeen: menkää, lyökää nyrkkiä pöytään ja sanokaa suorat sanat.

Ehkä joku ajattelee, että päättjä tai hallintoviranomainen uutta tietoa saadessaan murtuu, katuu, peruuttaa vanhat päätöksensä ja aloittaa uuden meille myönteisen elämän. Mutta eihän se tosielämässä niin mene. Vastapuoli nimittäin syöttää tietoa omasta näkökulmastaan ja meihin liittyvä päätöksenteko sotkeutuu politiikkaan ja ihan muihin asioihin uskomattomana vyyhtenä.

Tietysti pitää ottaa kontaktia poliitikkoihin ja mediaan. Tietysti pitää tuoda esiin omaa asiaa ja pyrkiä vaikuttamaan kaikin keinoin. Mutta kaikkein tärkeintä on se, että osaa perustella oman kantansa. Eli siinä sanomisessa pitäisi olla ajatuksenpoikanen mukana ja faktatietoja takana. Tämä tekee asiasta vaikean.

Lisäksi oman argumentoinnin tulee olla monitasoista. Sen tulee ulottua käytännön pienten asioiden puolustamisesta syviin, moraalifilosofiisiin ja jopa yhteyskuntafilosofiisiin perusteluihin - olemisen oikeuden perustaan. Tällä hetkellä tärkeintä on perustella kullankaivajien suhdetta ympäristöön.

Hienosti sanottu, vai mitä. Mutta aika

vaikeaselkoisesti. Ehkä voimme nähdä tarkemmin, kun mietimme, mitä hyvä argumentointi ei ole.

Huono argumentti on yksitasoinen – voisimme vedota esimerkiksi yksin työllisyyteen. Vahvaan linnoitukseen verrattuna se on kuitenkin kuin lumikuopissaan linjassa kyyhöttävä joukkio, joka tietysti sekin voi joskus tavoitteissaan onnistua, mutta jos linja murtuu, niin mitä sitten tehdään. Jos vastustaja argumentoi työllisyysnäkökulman palasiksi, niin mitä sitten tehdään?

Näissä asioissa ei onneksi tarvitse keksiä mitään uutta itse, sillä näiden keskusteluasioiden tärkeys hoksattiin jo muinaisajan Kreikassa, roomalaiset jalostivat retoriikan tieteeksi, jonka jälkeen vielä katolinen kirkko on parintuhannen vuoden ajan viilaillut väittämiä ja lisännyt keinovalikoimaa.

Samalla näiden argumentti-tyyppien tarkastelu on hyvää aivojumbpaa: On hyvä joskus vähän miettiä, miten arvoisa vastapuoli näitä samoja keinoja soveltaa. Retoriikan kielletyt keinot ovat juuri niitä, joita kaikkien yleisimmin käytetään ja jotka parhaiten toimivat.

Oheisia otsikoita olen osittain itse suomentanut latinasta käyttäen parin sadan sanan espanjankielen sanastoani, mikä kylläkin koostuu enimmäkseen ruokottomuuk-

Ei aina tarvitse mennä itään, jotta löydettäisiin epäoikeudenmukaista hallintoa. Obin Uralilta Länsi-Siperiasta Suomen Lappiin palattaessa Mullis: "Ave, Kaila, morituri te salutant." Antti: "Et tu, Mullis! Ecce Siberia, Lex Liukko Ignoratio Elenchi."

sista, joista ei tässä puuhassa (eikä paljon missään muussakaan puuhassa) ole ollut hyötyä.

Argumentum ad Bacculum – voimankäyttöön vetoaminen

Se on kautta aikojen ihmiskunnan kaikkien aikojen tehokkain argumentti, mutta siihen sisältyy myös joitakin huonoja puolia. Virallistetut väkivaltakoneistot halunnevat pitää kiinni monopolistaan ja jos vielä Ossi Hyvösestä tulee Inarin nimismies, niin tätä menetelmää ei voi oikein suositella kullankaivajille – ei edes yhdistyksen sisäiseen käyttöön.

Argumentum ad Hominem – argumentointi henkilöä kohtaan

Julkisuudessa tätä käytetään paljon. Kun vastustajan väitteitä ei saada kumottua, niin

silloin kannattaa mollata väitteen esittäjä noin muuten. Vaikka tähän perustuu koko nykyinen yhteiskuntarakenteemme ja poliittinen elämämme, niin emme me kullankaivajat nyt ihan kaikkia sidosryhmiämme voi julkisesti alkaa mollata.

Argumentum ad Hominem tu Quoque – vetoaminen toisen puheiden kanssa ristiriitaiseen käytökseen

Kyseessä on edellisen keinon kehittyneempi lähisukulainen. Tässä toisen mollaamisen perustana ei ole naamataulu, vaan se, ettei toinen osapuoli itse toimi niin, kuin muilta edellyttää.

Tätä me kullankaivajat ehkä voisimme käyttää laajemminkin, jos vain kykenisimme löytämään todisteita siitä, että jotkut kiihkoluonnonsuojelijat elävät toisin kuin opettavat tai että Metsähallitus toimii jos-

kus toisilla pelisäännöillä omista hankkeistaan, kuin mitä kullankaivajilta edellyttää.

Argumentum ad Ignorantium – tietämättömyyteen perustuva vetoaminen

Ei kuitenkaan aina tarkoita, että valehdellaan suoraan päin naamaa, mutta tarvittaessa voidaan tietysti niinkin tehdä. Huono puoli on siinä, että varsinkin pikkuvälheistä jää yleensä kiinni, emälvälheistä onneksi harvemmin.

Lapissa tämä keino hallitaan täydellisesti, mutta itse emme sitä voi oikein käyttää, koska vastapuolemmme on ehtinyt ensin ja tätä näppärästi käyttäen heittänyt monen itsestään selvän asian todistelutaakan meidän niskoillemme.

Mielellämme ajattelemme, että tämä keino ei toimi nykyaikana, mutta kyllä se toimii. Historia on osoittanut, että suurikin valhe voi muuttua todeksi, kun sitä tarpeeksi toistellaan.

Post hoc ergo propter hoc – väärä syyseuraus suhde

Myös tämän keinon kaikki lappilaiset osaavat myötäsyntyisesti. Esimerkiksi kun virkamies kertoi esimiehelleen ko-

keneensa olonsa hankalaksi kullankaivajien tilaisuudessa, minä sanoin, että ei siitä kannata välittää, sillä emme me muutkaan oleet ihan selvin päin ihan koko aikaa.

Menetelmä toimii hyvin puhekielessä ja nopeissa tilanteissa, mutta näyttää yleensä

Argumentum ad Misecordiam.

Mullisaukonpojan pojat yhdistetyllä huoltoajo- ja riekonpyyntireissulla Lemmenjoen Jäkäläpäässä maaliskuussa 2006. Ei poikia oikeasti väsyttä eikä palele; he ovat vain huolissaan jatkeesta perinteen.

hassulta kirjallisissa dokumenteissa, eikä silloin aina toimi niin kovin hyvin.

Argumentum ad Vericundian – auktoriteettiin vetoaminen

Vedotaan tutkimukseen, jumalaan, omaan pomoon, olemassa olevaan hallintokäytäntöön, ministeriöön tai EU:hun. Tätä olisi kullankaivajienkin hyvä käyttää, jos vain löytyisi jokin auktoriteetti, johon voisimme vedota.

Petio Principii – kehäpäätelmä

Taaskin sellainen hyvä keino, jonka toiset ovat omineet ja kieltämättä jalostaneet huippuunsa. Kas näin helppoa ja tehokasta se on: Käsäörvakkaa on suojeltava, koska laki niin sanoo. Miksi laki niin sanoo? Koska käsäörvakkaa on suojeltava.

Ignoratio Elenchi – irrelevantti päätelmä

Kätevä keino, joka pitäisi riistää vastapuolelta omaan käyttöön. Tuntuu lapselliselta keinolta ja on sitä myös, mutta näitä ympäristöväki käyttää koko ajan menestyksekkäästi. Lyhennettynä irrelevantti päätelmä on vaikkapa tällainen: Kullankaivu on kiellettävä, koska olisi hirveää, jos kaikki erämaat kaivettaisiin läpikotaisin.

Argumentum ad Populum – vetoaminen (teon) yleisyyteen

Tätä me kullankaivajat varsinkin ongelmatilanteissa mielellään käytämme. Sen ainoa huono puoli on siinä, että se ei toimi kovin hyvin. Kun virhe on tehty ja on jääty kiinni, niin naapurista kantelu ei pääsääntöisesti helpota omaa tilannetta ollenkaan.

Dicto simpliciter – yksinkertaistettu yleistys

Tämän keinon läheisin sidosryhmämme ja rakkain kumppanimme Metsähallitus hal-

litsee täydellisesti. Tällä on perusteltu viime vuosina kullankaivajiin kohdistuneet kollektiiviset rankaisut ja muu isännöinti: Kun kaivaja XX on sellainen, niin sellaisiahan pohjimmiltaan kaikki muutkin ovat. Erityisen harmillinen yleistämisen sovellus on se, että kun yksi on töpännyt, niin kaikkia rankaistaan, eivätkä siinä silloin paina hallintoalamaisten piipitykset tuhansista muista ympäristön kanssa sovussa toimivista kullankaivajista

Argumentum ad Misecordiam – sääliin vetoaminen

Ei mikään miehekäs menetelmä, mutta taitaa olla ainoa, mikä viimekädessä jää meille jäljelle. Kun pyritään vaikuttamaan ylätasolla, eli lainvalmisteluun tai lakien soveltamiseen, niin se on viime kädessä ainoa keino, mikä kullankaivajilla on, kun sitä lakkouhkaakaan emme voi käyttää.

Itse saan tätä argumenttia käyttäessäni voimaa isäni vanhasta viisaudesta, jonka mukaan säälipisteet ovat aivan yhtä hyviä pisteitä kuin kaikki muutkin pisteet. Ja niin päästään asioiden hoidossa eteenpäin.

Ei aina niin kovin loistokkaasti, mutta jotenkin kuitenkin.

Helsingissä vappua
(kiihkiästi) odotellessa – 2008

Viimeisteltynä Inarin
kaamoksessa – 2010

Antti Peronius

Kultamies Oskari Leppäsen 12-grammainen hippu

*"Kullankaivajat kaivaa. Kullankaivajilla on kultaa." Näin linjasi LKL:n edellisen puheenjohtajan **Kari Merenluodon** mukaan Kultakodin tontin lahjoittaja, veteraanikullankaivaja **Ville Keurulainen**.*

*Monenlaista tuuria oli matkassa, kun 9-vuotias Oskari Leppänen Karstulasta päätti että hänestä tulee kullankaivaja. Hyvää ja huonoa. Lopulta ensin huonoltakin vaikuttanut tuuri osoittautui hyväksi. Nyt Osku kaivaa isänsä **Antti Leppäsen** kanssa kultaa omalla "Kultarohmut"-valtauksella Palsin latvapuolen sivupurolla.*

skulla on kultaa. 13-vuotias Oskari Leppänen on Keuru-Villen kriteerienkin mukaisesti kullankaivaja.

Oikeaan elämään

Oskulla ja Antilla kultakuume iski vuonna 2007. Palsinojalla pitkään kaivaneen **Aallon Mikon** serkku **Leevi** on Leppäsen Antin serkun mies. Niinhän ne kultakuumeelle altistumiset klassisesti tapahtuvatkin; sukulaisen tai tutuntutun valtauksella vieraillessa.

Leevi oli vuosia jutellut käynneistään Mikon valtauksella Lapissa kultaa kaivamassa. Anttia asia alkoi kiinnostaa, ja kerran hän kysäisi Oskun äidiltä Kirsiltä mitä tämä ar-

velisi jos hänkin lähtisi sinne joelle katsomaan sitä touhua. Oskari oli heti käsi pystyssä, että hän kyllä kanssa.

Perille päästyään miehet olivat myytyjä kerta laakista. Siellä Aallon Mikon valtauksella keski-Palsilla kahvitauolla istuessaan Oskari tuumi, että kyllä kullankaivajana oleminen sentään on oikeaa elämää. Samaan johtopäätökseen oli tullut isä Antti Leppänen.

Mielenkiintoinen kolo Palsilla

Parin viikon reissullaan isä ja poika paitsi ahkeroivat montulla, myös kiertelivät pitkästi Palsin varsia. Mielessä siinteli oma kultavaltaus.

Suomen tiettävästi nuorin konekaivaja Oskari Leppänen ajaa Leppästen koneista pienempää, Takeuchia. Sillä hän kaivoi viime kesänä 12-grammaisen isommushipun koulusta lintsatessaan.

*Leppäsen miehet, Antti ja Oskari ovat toimineet nyt kaksi kesää konevoimin Jämskeläisen-
ojalla Palsilla.*

Huhupuheina oli kuultu, että Kakkos-Huuskosen tai Räihän valtauksen pätkä ylempänä Palsilla olisi vapaana. Se päätettiin ottaa. Uusina ja intoa täynnä olevina kullankaivajina jokaisesta asiasta soitettiin ja kyseltiin, työ- ja elinkeinoministeriöön siitä vapaana olevasta valtauksesta.

Ministeriön tarkastaja vastasi, että alue ei enää ollut vapaana. Hän totesi, että paperit alueelle myönnetystä valtauksesta olivat juuri hänellä kädessä. Tuntui, että onni käänsi Leppäsen miehille sen arkisen puolen.

Samalla hetkellä ministeriön työhuoneessa huikattiin tarkastajalle toisesta 7 hehtaarin kolosta Palsilla, joka olisi vielä vapaana. Kyseessä oli Patokallioiden naapurissa oleva Jämskeläisen- tai Ikäläisen- oja. Antti ja Oskari koettivat muistella paikkaa, kun sielläkin saakka oli tullut kierreltyä ja katseltua. Tutuiksi tulille kultamiehillekin soitettiin ja kyseltiin tuntemuksia. Päätettiin hakea paikalle valtaus.

Pirautettiin jopa GTK:hon, kun kulttiin sen tehneen alueella tutkimuksia. GTK:n asiantuntijat pitivät aluetta todella mielenkiintoisena. Valitettavasti maanhaltijan ta-

Jälkeä ja tulosta on syntynyt. Tässä Oskun 12 gramman hippu löytäjänsä kämmenellä.

holta oli tullut täysin ehdoton kieltä lisätutkimusten tekemiselle.

Se parempi tuuri näyttikin taas kääntyneen Leppästen puolelle.

Oma koti kullan kallis

Ensimmäinen vuosi valtauksella toimittiin lapiolinjalla. Metsähallitukselta saatiin puuron varresta vuokralle melko huonoon kuntoon rapistunut kunttaverhoiltu kömmätti, Matkahuolto. Saatesanoina vuokranantajan edustajalta tuli kieltä yhdenkään laudan naulaamisesta kämppään kunnostusmieles-
sä. Byrokraatiaan Euroopan Yhteisön Suomessa maanviljelijöinä tutustuneelle Leppäsen-Aholan pariskunnalle on alkanut valjeta samaa intohimoista suhtautumista pykäliin ja niiden tulkitsemiseen löytyvän myös Lapin kultapurojen varsilta.

Oskulle vanha Matkahuolto on kultan koti Palsilla oltaessa. Isä-Antti viihtyy kesäkauden paremmin pihalla matkailuautossa, mutta siirtyy syyskylmien tullessa hänenkin Matkahuollon kaminan hohteeseen.

Tulokset olivat niin lupaavat, että Antti päätti pari kesää sitten siirtyä konekantaan.

Tulokset yllättivät kaikki muut paitsi alueen geologiaan perehtyneet geologit ja naapurikaivajat. Leppäsen Antin viimesyksyinen 45-grammainen ”Röpelö”-hippu oli kauden kärkinimiä. Aivan Palsintien laidasta löydetty hippu on samalla toiseksi suurin Palsin alueelta kautta aikojen löydetystä.

Aiti ja opet haittoina

Toista konetta ajaa Osku. Vielä viime kesänä hän kaivoi samoilla pesulaitteilla isä-Antin kanssa, mutta talven aikana on tarkoitus korjata Oskarille oma rumpu ensi kesää varten. Näyttöjäkin oman rummun eteen löytyy; viime syksynä Osku kaivoi 12-gramman isomushipun sillä ainoalla viikolla mitä onnistui koulusta lintsamaan. Kuumeikin iski – ihan oikea, ei kultakuume – mutta töitä

painettiin silmät sikkuralla, kun oli Palsille kerran onnistuttu pääsemään.

Ja tiedoksi kaikille: hippu ei ole myytävänä.

Tulevaisuudessa voi kultaa varmaan kysellä ostomielessäkin, kunhan äiti ja opet eivät enää ole kultamiehen täyspäiväisen uran esteenä kuten nyt kuutosluokalla. Hankalalta koululaisen arkiaskareet meinaavatkin tuntua, kun isä kaivaa Palsilla niin pitkään kuin kelejä riittää ja koulu on Karstulassa.

Ja melko toloja tuntuvat opetushallituksessa olevan geologian suhteen muutenkin. Useampaan otteeseen Oskari on joutunut viemään Prospäkkäri-lehden kouluun oikaistakseen GTK:n erikoistutkija Kari A. Kinnusen tai jonkun muun artikkelin perusteella maantieteen oppikirjoissa esiintyvät väärät ja vanhentuneet tiedot esimerkiksi jalokivien esiintymisestä Suomessa tai esimerkiksi selvittääkseen granaatin ja kranaatin eroja opettajalle.

Tuleva elinkautinen

Oskun kalenteriin on merkitty kaikki tähdelliset asiat. Synttärit, montako päivää jouluun ja lisäksi montako päivää kaivukauden alkuun.

Tulevaa kesää Oskari odottaa entistä suuremmalla innolla.

Palsilla Osku ei kuuntele heviä tai hiphoppia. Korvalappustereoissoi Souvarit.

”Kun kultamaa, näin otteen saa / niin täältä pois, ken olla vois...”

Mullis’

Pikkujoulut kovan kiven kultamailla

Viime vuonna LKL:n Pikkujoulut vietettiin Ivalossa. Paikalla oli 21 ja puoli tonttua. T ympäisevän kaivoslakiväännön, pikkujouluressurseja syöneen Kultaseminaariristeilyn kiistattoman vetovoimaisuuden – vai minkä lie syytä – mutta **Patokallion Minna** oli ihan oikeassa noustessaan kriti-

soimaan vaisua menoa. ”Katsokaa nyt, jopa noillakin on hauskeempaa kuin meillä!”

Samassa soitto- ja ruokaravintolassa pikkujoulujaan samaan aikaan viettäneillä liikepankki Nordean ja Inarin Lapin Vesi Oy:n porukoilla näytti olevan paljon hilpeämpi meno kuin ennen niin suruttomilla ja reiluilla kultamiehillä.

Jari Antila, Siperian Kahu. Siperialaisessa syrjäkylässä irtokoira puri Antilaa pers... takareidestä. Rokotteita ei saatu ajoissa paikalle, ja koira kuoli karmeisiin tuskiin.

*Louhintainsinööri Jukka Brusilan (vierainen kuva) kultamonttu (yllä) ei paljon häpeä abhe-
ran ja/tai hyvät rengit rekrytoineen kullankaiva-
jan työn jälkeä. Ainakaan jos on uskominen ym-
päristöministeriön edustajia tai kansanedusta-
ja Tiustasta (Vas.).*

Idea oli mainio, ja toteutuskin hyvää kes-
kitasoa. Paikalle tuli liki 60 liiton jäsentä
aivan eteläisintä – ja tänä talvena arktisinta
– Suomea myöten.

Pikkujoulut, joissa laitetaan puku päälle
ja mennään ravintolaan särpimään kallista
ruokaa ja juomaa, oli tulleet luonnollisen
kehityskaarensa päähän. Vuosi vuodelta on
aina pienempi joukko hyvinpestyjä ja -pu-
ettuja kullankaivajia matkannut läpi tuulen
ja tuiskun Inarin merkkipiiriin kinkun tai
käristuksen kimppuun.

Näistä lähtökohdista alettiin kehittää jo-
takin uutta liiton pikkujoulujen suhteen.
Rapelin Martti pohdiskeli kesällä, että mi-
ten olisi mahdollista päästä tutustumaan
Suurikuusikon kultakaivokseen Kittilän kai-
rassa. Tuntui hyvältä idealta koplata yhteen
liiton pikkujoulut ja porukalla tehtävä kai-
vosekskursio Suurikuusikkoon.

Kulta kovan takana

Matkalla Leviltä Kiistalan Suurikuusikkoon
Suomen Kaivosyrittäjien puheenjohtaja
Harri Siitonen antoi kullankaivajille perin-
pohjaisen ja asiantuntevan selonteon Sirkan
alueen kultaviitteiden historiasta ja alueen
geologian kultakriittisistä erityispiirteistä.

Peroniuksen Antti oli suhteitaan hyväksi
käyttäen buukannut kaivosekskursiomme
isännäksi Agnico Eagle Mines'in louhinta-
insinööriin **Jukka Brusilan**, joka hyvin seik-
kaperäisesti perehdytti meidät Suurikuusi-
kon kaivoksen malminlouhintaan ja kullan-
tuotannon saloihin. Mahdottoman moni-
mutkaisen ja hankalan prosessin ovat niin-

SKY:n puheenjohtaja Harri Siitonen (oik.) toimii pikkujouluväen matkaoppaana Leviltä Kiistalaan. Heli Rapakko (vas.) toimii seminaariväen matkaoppaana Helsingistä Tukholmaan.

Tuomo Koskelainen (vas.) ja Keijo Hoffren (oik.) muistelevat Lemmenjoen kanjonin beduiinleirin tulvakesää 1992. Alueella oli yhdet kahlusaappaat, jotka omisti Koskelainen.

kin yksinkertaisesta hommasta kuin kullankaivu kehittäneet.

Vakavasti puhuen Suurikuusikon kulta lymyy erittäin hankalasti talteen otettavana emäkiven hilarakenteessa. Yhtiö on tehnyt paljon tutkimus- ja kehitystyötä kehittäessään menetelmän, jossa useiden monimutkaisten prosessien lopputuloksena kulta viimein saadaan talteen. Alueen kultaesiintymän geologia avautuu Prospäkkärisä 4/2009 julkaistussa geologi **Tuija Elmi-**sen kirjoituksessa Suomen Geologisen Seuran vaellusekskursiosta Ivalojoelle ja Suurikuusikkoon.

Kaivoksella työskentelee 600 henkilöä kahdessa vuorossa. Kulta saadaan noin 24 kg vuorokaudessa, eli 5 000 kg vuodessa. Rikastamolta kulta tulee 95-prosenttisesti puhtaana. Loppupuhdistusta varten kulta-harkot kuljetetaan Sveitsiin. Louhintain-
sinööri Brusila sanoi ei-tietävänsä, missä harkkoja välivarastoidaan.

Agnico Eagle'lle myönnettiin aluelle kaivospiiri vuonna 2003 ja ensimmäinen kulta-harkko valettiin 4.6.2009. Valmistelutöissä meni siis hyvinkin sama aika, mikä **Iso-**lan Jaskalla aikanaan Miessillä. Tänä aikana kullan hinta kaksinkertaistui.

Iso aukaisu

Isot ovat aukaisutkin: irtomaita on siirretty miljoona kuutiometriä, rikastushiekka-altaita on valmiina 50 hehtaaria ja toiset 50 on valmistumassa. Kokonaislouhinta nousee 10 miljoonaan tonniin tänä vuonna. Sivukiven läjitysalue on tällä hetkellä 70 hehtaaria ja koko kaivospiirin laajuus 857 hehtaaria.

Mika Telilä oli Prospäkkäriin 3 / 2010 laskenut Lemmenjoen lakkautusuhan alaisen kaivospiirin yhteenlasketun pinta-alan naapurikairassa olevan hieman yli 300 hehtaaria.

Kari Merenluoto puolestaan on laskeskellut, että järkevästi hoidettu ja kannattavalla paikalla toimiva koneellinen huuhtonakullankaivuyksikkö, jota pyörittää yksi tai kaksi kullankaivajaa, tuottaa miestyövuotta kohden laskennallisesti täysin vertailukelpoisen määrän kulta. Huomattavasti kevyemmällä ympäristökuormituksella ja pienemmillä tuotantokustannuksilla.

No, emme myönnä olevamme katkeria.

Valitettavaa oli se, että kaivosvierailu oli liian suosittu. 37 kultamiehen ynnä rouvan ryhmä oli niin iso, ettei yhtiöllä ollut lainakamppeita kaikille. Tiukkojen turvamäärä-

Eliel Kalla voitti kunniapalkinnon ehdottamalla Heli Rapakon esittämälle Jaakko Tepon Hilma-mukaelmalle nimeä "Miessin hylkäyslaulu". Parhaana palkittiin Pekka Itkosen ehdotus "Kaivajan suru".

ysten vuoksi suojavarusteiden puuttuessa ei ollut mahdollista jalkautua itse kaivokseen, eikä rikastamon tiloihin.

Silti oli mielenkiintoista kuulla ja nähdä, miten paria astetta isommalla hiekkalaa- tikolla on leikit järjestetty.

Linnuntietä parinkymmenen kilometrin päässä loistivat Levin rinnevalot. Kukaan alueen toimijoista ei nähnyt mitään ristiriitaa matkailun ja kaivostoiminnan yhteensovittamisessa.

Väärä vuosituhat

Toisena päivänä Levillä pulikoitiin, keilat- tiin ja vietettiin muikkufestivaalit. Rentou- duttiin ja tavattiin vanhoja tuttuja ja tutus- tuttiin uusiin.

Illalla oli pikkujoululounas Hotelli Sir- kantähdessä. Tilaisuudessa yritettiin inter- aktiivisen ohjelman avulla saada ihmisiä viihtymään ruokailun ohella. Joul- ja kul- tamieshenkisten laulujen esilaulajana toimi **Heli Rapakko**.

Valitettavaa oli se, että juhlahuoneistok- semme valittua Hotelli Sirkantähteä ei ole päivitetty 1980-luvulta tälle vuosituhat- le. Muu Levin matkailukeskus on kuin pari

Illan huonoimpana vitsinä palkittiin Anurag Lehtosen lapsus, joka oli käsitellyt Vasant Mä- kisen (vas.) ja Seppo Maunon (oik.) partatyyp- pejä ja niiden kähäryyttä.

korttelia Helsingin kantakaupungista olisi jollakin intergalaktisella transportaatiolla siirretty keskelle Sirkkan kuusiräaseikköä.

Oma porukkamme viihtyi ja nautti mu- kavasta ja valikoidusta seurasta, mutta talon palveluhenkilökunta ei vaikuttanut kovin motivoituneelta eikä työstään innostuneel- ta.

Märkänä rättinä naamalle tuli tarjoilun loppuminen puoli kahdeltatoista, vaikka porukka alkoi vasta lämmetä, ja vaikka Ra- pakon Heli oli valmistautunut viihtyttä- mään ihmisiä tanssilavalla vielä pari tuntia. Tyynesti vain kolasisivat ihmisiltä puoliksi nautitut juomat nokan edestä ja kiittivät käynnistä.

Levin runsaasta tarjonnasta varmaankin kaikki halukkaat kuitenkin löysivät jonkun kolon, jossa saivat pikkuvatsansa killilleen lempijuomiaan.

Kiitos pikkujouluvieraille, ja erityiskiitos palautteen antajille.

Kehitetään tilaisuutta edelleen ja tehdään ensi vuonna asiat vielä paremmin.

Mainioita ideoita voi lähettää liiton säh- köpostiin: info@kullankaivajat.fi.

Kuva 1. Pahtakoski.

Teksti ja kuvat: Eelis Pulkkinen, FL

Cafe de Paris ja Rajalan kylän uunien ainekset

Saittajoki virtaa Itä-Kittilästä Sodankylään ja yhtyy Sattasjokeen Rajalan kylän kohdalla. Joet muodostavat niemelleen, jonka kallioperä koostuu karbonaattituneista ja albitiittituneista mafisista vulkaniiteista. Suoritettujen tutkimusten perusteella koko alue on läpeensä kultapotentiaalinen.

Saitta- ja Sattajokien yhtymäkohdan alueella on niemke, jota nimitin Pahtavaaran työmaan aikana Kaksoisvirran maaksi. Paikka sijaitsee Sodankylän Rajalan kylässä, josta Kittilään suuntautuvasta maantiestä haa-

rautuu Kaarrestunturiin johtava tie. Nimi johtuu luonnollisesti noista silloin kirkasvetisistä joista. Saittajoessa on Pahtakoski (Kuva 1), jonka etelärannalla on talkkiliuskeesta koostuva kallio. Kyläläiset ovat sahanneet siitä kautta aikojen pirttiensä muureihin kivilaatat. Ranskankielinen nimi juontaa juurensa Tynin ranskalisiin vieraisiin, joita majoitettiin Pahtakosken törmässä olevassa kämpässä.

Silloin elettiin vuotta 1987, ja ko. niemen alueella oli kiivas malminetsintä meillä. Saittajoen tulva oli tuonut silloisen Rajalan kauppiaan, **Jussi Tynin** ranta-

pellolle kuparikiiusirotteisia karbonaattikivilohkareita, joita kauppias lähetti Outokumpu Oy:lle tutkittavaksi. Näytteissä oli siinä määrin kuparia ja kultaa, että Outokummun malminetsintä aloitti tutkimukset alueella. Koko niemeke on erittäin malminpotentiaalinen, mutta sen sijainti kauniiden jokien ympäristössä on epäsuotuisa kivistöiminnan kannalta.

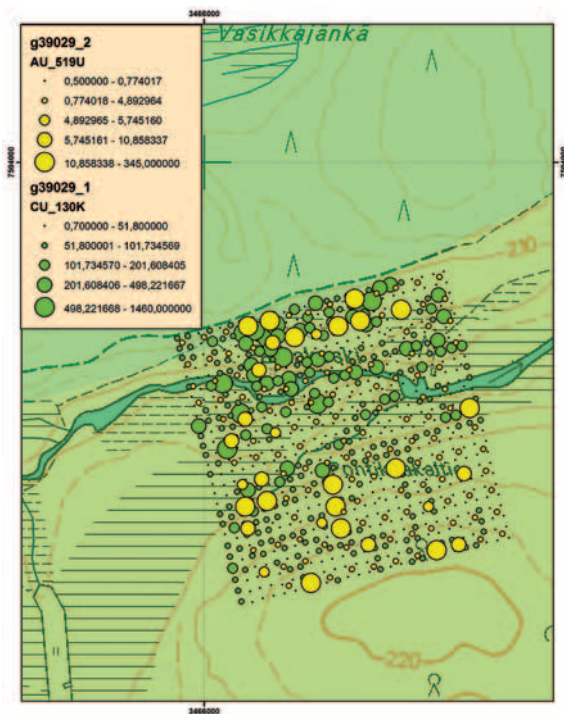
Minä johdin tuolloin GTK:n tutkimuksia, ja apunani olivat **Raimo Manner** (Rosso), **Helena Hulkki** ja kaksi opiskelijaa Kanadasta, tohtori **Gloria da Silva** Brasiliasta ja sveitsiläinen opiskelija **Florece Hencke**. Gloria näyttää toimivan edelleen Bahiassa Brasiliassa yliopiston professorina, mutta Florece näyttää hävinneen jonnekin Ranskaan.

Porasimme kevyellä näytteenottimella koko niemekkeen ylitse. Se operaatio ei osunut malmiin, mutta myöhemmin ehdotin apulaiselleni, että tutkisivat tarkkaan jokien törmät ja pohjat. Työ oli melko ankaraa kuumassa ilmassa jumalattoman paarmalauman ahdistamana. Rosso kuitenkin kahlasi joessa ja sai esille jokitörmästä esiintymän, jossa oli enimmillään 2 prosenttia kuparia, 0,7 prosenttia nikkeliä ja 4,5 ppm kultaa. Esittelin sitä paikalle tulleille Lapin Malmin geologeille ja he tuumailivat, että olisipa meilläkin tuollaisia pitoisuuksia. Rosson tutkimuksessa niemekkeen rantapenkoissa olevia kalliopaljastumia edelleen, hän löysi useita kuparikiusupiroitteisia al-

biitti-karbonaattikiviä, joissa oli enimmillään 8 ppm kultaa.

Ei niistä Kaksoisvirranmaan esiintymistä malmiksi ollut juuri siitä syystä, että kairavos ei ole tervetullut jokien päälle. Jatkoin kuitenkin näytteenottoa tutkimismielessä. **Kivelän Timo** poraili pintanäytteitä rehevässä, lähes lehtomaisessa karbonaattikivien ravitsemassa vitikossa. Sattuihan siihen näyttimeen yksi 3 ppm:n kultapitoisuus.

Töitä jatkettiin geofysikaalisin maastomittauksin. **Erkki Lanne** kokeili VLF-menetelmällä löytää johteita kallioperästä. Niitä löytyikin useita, ja kairatessa ne osoittautuivat rikkikiisua sisältäviksi juonteiksi. Eräs parhaimmista anomaliaista sijoittui Sattasjoen rantatörmän tuntumaan. Kairauskone oli paikalla ja ehdotin kairattavaksi reiän anomalian läpi. Oli perjantai-iltapäivä, ja maakairaus ei ottanut onnistuakseen päänkokoisesta kivistä koostuvassa maaperäs-

Kuva 2. Keltaiset symbolit kuvaavat kultapitoisuutta ja vihreät kuparia.

Kuvan ylälaidan kulta-anomaliat johtuvat niiden alla kalliassa olevasta rikkikiusupiroitteisesta kloriittikarbonaattiliuskeesta.

sä. Kairausvesi otettiin Sattasjoesta, ja samasta avannosta tulivat turistit ottamaan saunavettä. Siinä vaiheessa sanoin kairaajille, että tämä homma lopetetaan meidän osalta tähän. Niin myös kävi, ja kairausmiehistö keräsi kampeensa ja siirsi kairausyksikön pois.

Saittajoen pohjoisrannalla on rikkikiisu-piroteista kloriitti-karbonaattiliusketta, ja siinä on ilmeisesti kulta-anomalioiden aiheuttaja (Kuva 2). Saittajoen ja Sattasjoen uomissa on virtaillut vettä nykyistä enemmän mannerjäätikön sulamisen aikana. Tosin nykyisetkin tulvat huuhtovat Saittajoen rantaa Pahtakosken yläpuolella, johon on muodostunut kivikkopohjainen uoma. Siihen on mahdollisesti kertynyt melkoinen kultahippusaalis, ja se olisi helposti rännitettävissä, kun vettä on maisemassa riittävästi.

Talkki-klooriittiliusketta eli vuolukiveä on Pahtakosken kalliossa ja Sattasvaaran Vantti-
tiolässä jopa 30 metrin korkuisina seinä-
minä (Pulkkinen 2000). Tulkitsin vuonna
1973 Sattasen kartta-alueen geokemiallisen

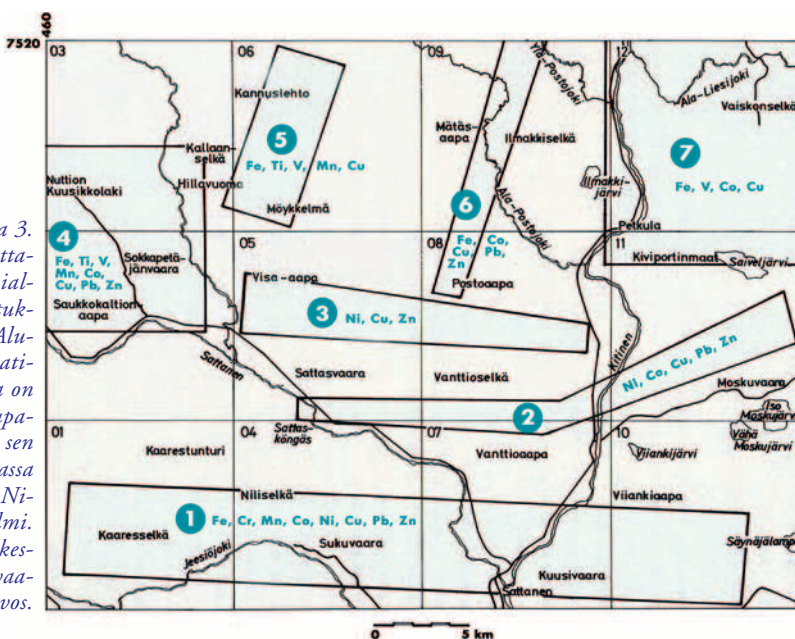
kartoituksen tulokset (Kuva 3). Ne osoittivat Sattasvaaran ja Moskuvaaran eteläpuolisen suoalueen olevan otollinen kuparin esiintymiselle. Viimeisten tietojen mukaan monikansallinen Anglo-American Exploration BV on paikantanut massiivisen kupariesiintymän juuri siltä alueelta, mihin geokemiallinen kartoitus sen ennusti.

KIRJALLISUUSVIITTEET

Pulkkinen, Eelis 2000. Tutkimustyöselostus Sodankylän kunnassa, valtausalueilla Vanttio 1, kaiv. rek. nro 6857/1, Vanttio 2, kaiv. rek. nro 6857/2 ja Vanttio 3, kaiv. rek. nro 6857/3 suoritetuista malmitutkimuksista. 8 s., 5 liites. Geologian tutkimuskeskus, arkistoraportti, M 06/3714/2000/1/10. [Kokoteksti] [26.07 MB]

Pulkkinen, Eelis 1996. Sallan kartta-alueen geokemia. Summary: The results of the geochemical survey in the Salla area, eastern Finnish Lapland. Geologian tutkimuskeskus. Geokemiallisten karttojen selitykset lehti 46. Espoo, Geologian tutkimuskeskus. 43 p.

Kuva 3. Sattasen karittaluoen geokemialisen karitoituksen tulkitinto. Alueen keskellä laatiikon 2 alueella on massiivinen kupariensiintymä, ja sen koillisluksussa on Kevitsan Ni-Cu-PGE-malmi. Aivan kuvan keskellä on Pahtavaaran kultakaivos.

Kultaristeily

Tukholmaan M/s Mariellalla

21.–23.1.2011

On meillä aarre verraton, mutta sepä onkin kultaa ...

Jos Lemmenjoen ammattimainen kullankaivu loppuu ja Ivalojoen - Sotajoen alueet ehtyvät, niin mistä uusia kultamaita tilalle. Voisiko Keski-Lapista, nykyisen kullankaivualueen eteläpuolelta löytyä hyödyntämiskelpoisia uusia alueita? Entä Tankavaaran ja Ivalojoen/Laanilan välinen alue. Milloin Venäjän kultakentät avautuvat? Talvella kultaa voisi kaivaa Afrikassa - esimerkiksi Keniassa tai Ugandassa - kuinka sinne pääsis?

MATTI MYÖHÄINEN? KYSY MAHDOLLISIA PERUUTUSPAIKKOJA

Heli Rapakko 040 593 5337 tai heli.rapakko@gmail.com

Katso seminaariohjelma Prospäkkäristä nro 3/2010. Ohjelma löytyy myös Lapin Kullankaivajain Liiton kotisivuilta www.kullankaivajat.fi.

HINNAT / HENKILÖ

jäsen / ei-jäsen

123 / 133	4-hengen hytissä
137 / 147	3-hengen hytissä
165 / 175	2-hengen hytissä
249 / 259	1-hengen hytissä

Hinta sisältää risteilyn valitussa hyttiluokassa sekä seminaariohjelman mukaiset tarjoilut. Kaikki hytit ovat ikkunallisia A-hyttejä.

Perjantai-iltapäiväseminaari risteilyyn osallistuvalla 5 e / henkilö. Muut LKL:n, SJHY:n, Geologisen seuran jäsenet: 10 e / henkilö. Ulkopuoliset 20 e / henkilö.

Maksut LKL:n tilille 800010-70774683 viimeistään 20.12.2010. Maksuun tarvittavan viitenumeron saatte ilmoittautumisen yhteydessä Heliltä.

Ohjelman osittaiset muutokset mahdollisia ja jopa todennäköisiä. Liiton kotisivuilta löydät päivitettyä, ajantasaista tietoa seminaarista.

*Jos Joulupukki unohti tai tarvitset kättä
pidempää risteilylle tai vuosikokoukseen,
niin täältä pesee:*

▶ LKL:n viiri	50 €
▶ Morgamin Pyrkurit, historiikki	20 €
▶ Hopeinen rintamerkki	15 €
▶ Elinkautiset-pelikortit	9 €
▶ Kankainen hihamerkki	6 €
▶ Vanhat Prospäkkärit	2,5 €
▶ Kaksi kullankaivajaa -levy	12 €

+ postikulut

TILAUKSET: puh 0400 836 500, info@kullankaivajat.fi
tai LKL Ry, PL 86, 99871 Inari

- ▶ Kultaiset Auri Gratia-riipukset, katso Prospäkkäri 3/2010

***Yhteistyöstä kiittäen ja
Onnellista Uutta Vuotta***

toivoo Ahkun Tuvan väki

VENEKULJETUKSET LEMMENJOELLA

Tavarakuljetukset kulta-alueelle

Veikko Jomppanen

0400 137 090

Kysy myös poronlihaa

Au-voisia ajatelmia

Tässä Au-voisia eli kullalla voideltuja ajatelmia. Lista on unettoman yön ajankulun seurausta. Vai syy? Keksitkö lisää?

- * Haaveileeko sinkkukultamies Au-pairista?
- * Onko kultamiehen avioliiton ulkopuolinen lapsi Au-lapsi?
- * Onko geenimanipuloidun Au-tomaatin väri kullankeltainen?
- * Onko Au-li kiinalainen kultamies vai suomalainen tyttö?
- * Kultamiehen kulkuväline on Au-to!
- * Onko Au-linko kullanrikastuslaite vai ärrävikaisen määritelmä ehtymättömästä energialähteestä?
- * Au-lanko puolestaan puolison velikulta?
- * Kultanainen pitää Au-voista, siis levitteenä.
- * Au-ne = tunturintakainen kultaporukka.
- * Au-ma = runollisen kultamiehen minäkuva.
- * Au-tere = turkulaisen kultamiehen tervehdys.
- * Esitetäkö Au-ditoriossa kulta-aiheisia elokuvia?
- * Au, sano kultamies ku isomus varpaille tippu,
- * Au-kaista = kultamiehen monttupolku.
- * Au-ra = kultajumala (faaraoiden aikaan), myöskin kaivajan lempijuusto.
- * Au-dio = kultajumala (italian kaivajien).
- * Au-tio = kymppiagramman hippu tahi kesän kultatuotto kiloissa.
- * Au-stralia = tarujen kultainen manner.
- * Au-k = kultaisen uraputken alku armeijassa.
- * Au naturel = luonnonmukaista kultaa eli huuhdontakultaa.
- * Au revoir = näkemiin.
- * Au-f wiedersehen = näkemiin.

Au-straliassa pystytettiin tämä kullankaivajien Eureka-kapinalippu ensi kerran vuonna 1854. Tässä lippu liehuu kuitenkin Jäkäläpään lento-toimipaikalla vuonna 2009. Ami Telilä (vas.) ja Aki Karvonen (oik.) katrihelena-poseerauksessa.

Au-to on kultamiehen kulkuväline, yleensä kyläkin joku muu. Kevään viimeisillä keleillä on hyvä varautua kaikkeen mahdolliseen.

Nämä herrat eivät edusta yhteiskuntamme epä-kelpoa ainesta, vaan ovat teknillis-taloudellisia tutkimuksia tekeviä kullankaivajia loka-kuussa Lemmenjoella. Juomakin on joka asti-assa ihan luomua.

Sotaveteraani Yrjö Korhonen herkistyi käpistellessään Pekka Turkan 50-vuotislahjaa Miessillä vuonna 2002. Sodanjälkeisessä Lemmenjoen kultaryntäyksessä suhtautuminen ampuma-aseisiin oli aikalaismuisteluiden mukaan luonteavaa.

Arkadianmäen arsenelupiini ja Lapin rohkein mies

KUTTURANTIE SIVUKUJILLA

Viime vuosina on saatu viitteitä siitä että ilmastomuutos tai muut nyky-yhteiskunnan lieveilmiöt ovat saaneet kaikenmaailman sikakystien ja termittien tutkat kääntymään myös kultamaiden suuntaan.

Tänä keväänä ennen kaivukauden alkua oli nähty tunnistamaton punainen paketti-auto kruisailmassa Palsinperän valtauksilta jotakin löytämässä. Nimimerkki Seita arveli silloin Kultaperinteen keskustelufoorumeilla (www.Kultaperinne.fi/Foorumi) tämän olevan seurausta siitä, että Lemmenjoen konekaivajien kultakiloilla retostellaan julkisuudessa. Että onnenonkijarosmot kuvittelevat Kutturin kaivajienkin olevan vaurasta väkeä.

Krhmm... Eikö ne sitten ole?

Sitten valitettavasti syksymmällä rysähti. Iltojen pimetessä elo-syyskuun vaihteessa liiton Härkäselän väliavarostintialueelle oli tehty attakki, ja yhdeksään talvisäilöön jätettyyn asuntovaunuun oli murtauduttu väkivalloin. Kaikki arvokas tavara oli vauruista konnien toimesta evakuoitu.

Kultamies **Raappana** oli asian ensimmäisenä hoksannut ja Ivalon poliisille ilmoittanut.

Poliisi on arvatenkin priorisoinut tapah-tuman korkealle ja paneutunut tarmokkaasti asian selvittämiseen.

AMMUTAAN AAMUNKOITTEESSA

Vanhoilta kaivajilta opittiin aikanaan perimätietona, että ammatti- ja taparikolliset sekä muut rosmoryökäleet pysyvät poissa kultamailta. Eivät jaksa slarvat retkut piki-

*Ahkeran lapiomiehen työnäyte vuodelta 2003.
Kuvaaja: Esa Pylväs.*

tien varresta nylon-paita hikiseen selkään liimaantuneena lähteä kairaamaan hortoilemaan.

Tai jos vaikka joku eksyikin, niin vanha erämaalaki astui käytäntöön kaikessa ankaruudessaan. Kerrasta oppivat eivätkä palanneet kun aamunkoitteessa ammuttiin – vaikkakin oh.

Tai vaihtoehtoisesti poljettiin jänkään.

Niin meille kerrottiin.

Kerran ei tosin ollut tarvinnut edes ohia ampua, kun 60-luvun hiljaisina vuosina **Raumalan Nipan** kämpältä katosi riekonpyynnin aikaan kultapullo. Paikalla olleista kolmesta miehestä yksi oli Nipa itse ja toinen oli lintujen perässä aseensa kanssa. Kolmannelle miehelle annettiin kehoitus kaivaa kultapullo esiin, kääntää kantapäät kultamaita kohti ja poistua paikalta. Lopullisesti.

Mies totteli ja vain nimensä jätti.

Tämän rikoksen selvittämiseen ei Martiniuskonpalon C.S.I. tarvinnut edes **Elon** laskuoppia, vaan asia ratkesi puhtaasti laitomalla uhkauksella.

LAPIN ROHKEIN MIES

Tavat muuttuvat. Laanilan-Kutturantien alueen kaivajille lieeneä täyttää utopiaa ajatus,

että kullat voisi jättää yön yli ränniin. Melko uskaliaalta kuulostaakin tänä päivänä tositarina Mustapartaisesta miehestä.

Mustapartainen mies kaiveli 1990-luvun alkupuolella useita kesiä hyöryläisenä **Topi-Heinin** valtuuksella Jäkälä-äytsin Lampikurussa, aivan turistipolun tuntumassa. Sotki alkukesästä polkupyörällä Pieksämäeltä Lemmenjoelle ja lapioi ahkerasti syksyyn saakka, pesemättä rännejä kertaakaan koko kaivukauden aikana.

Periaatteena hänellä oli, että ränninpesu ja tilipäivä on kaivukauden viimeisenä päivänä. Muuten olisi kuulemma ollut vaarana että tulee suotta lähdettyä välillä kylillä käymään, jos kultaa sattuukin tulemaan hyvin.

Mustapartaisella miehellä oli antoisa kalliionnokka putsattavanaan. Kun lopputilin pesu koitti, olivat musta, punainen ja keltainen suunnilleen ainoat värit rihloissa.

Korostettakoon vielä että Mustapartainen mies ei ronkinut rihloista etukäteen pois edes isommushippuja. Kun russakoita ja lutikoita vilisi pesussa ränniä alas, oli näky kovia.

Lapin rohkein mies.

RIHLAROSVOJA

Rihlanronkkijoista on toki havaintoja Lemmenjoen alueellakin (kts. mm. Prospäkkäri 1/2002). Ja onhan ihan rehellisiä rosvojaikin viime vuosituhannen lopulla päässyt tunturiin saakka.

Ruitun Ruhtinaalta varastettiin 90-luvun alussa pitkäaikaisen työn tulokset kammista Ruitulta. Asialla oli taistelupari, jolle Metsähallitus oli myöntänyt mönkijäluvan, vaikka heillä ei ollut edes valtausta alueella. Meni kullat, mutta mikä pahinta, meni myös litran viskipullo. Ja kyseessä oli sentään Juhannusaatto.

Aivan uudenlaisia rihlarosvoja oli pari kesää sitten vierailut **Ahvos**en pysäkillä.

Pitkään odotettu kesäloma alkoi, ja Ahvoset ajelivat pitkän pietin Kaakkois-Suo-

men perimmäisestä kolkasta Lemmenjoelle ja siirtyivät samoilla silmillä tunturiin.

Silkalta kiusanteolta kuulostaa, että kaudesta kaivukamppeista juuri rihlat olivat tarttuneet jonkun ohikulkijan liiveihin. Yyasopimus kuitenkin toimi, ja Ahvonen sai naapuriapuna ränneihinsä rihlat, jotka sopivat lähes yhtä hyvin kuin jonkun toisen lasista löydetty tekohampaat. Lonksuen, mutta kiinnitarttuvasta massasta lopulta tiivistyen.

Naapurissa taas **Ekströmiä** odotti suuri yllätys, kun muuan syysaamu montulle asatellessaan oli kolmen hengen miesseurue jo paikalla rännittämässä. Olivat kovasti sitä mieltä, että ei Lapissa kukaan voi mitään omistaa, vaan kaikki on yhteistä kuten höyhöskovaisten tavara, ja heillä on täysi oikeus kaivaa Ekströmin kaivospiirillä. Ja Ekströmin kaivuvälineillä.

Onneksi maailman hyväluontoisin itäsiiperianlaika Santtu oli muistanut koko elämänsä ajan syödä aamupuurovadin aina tyhjäksi ja sai pelkällä koollaan ja ystävällisellä katseellaan seurueen mutisten poistumaan paikalta.

KAKS'TAHTIBENSAA

Suurten metsien halki vievän tien päässä olevan kylän nuoriso tuli polttomoottoriikään, ja kaikki mikä pärisee, oli saatava käyntiin. Ja matka bensapumpulle Inariin oli pitkä. Ja bensakin kallista.

Onneksi lähellä oli Vaskojoen ylittävän sillan kupeessa Koskenniskalla pikku aukea, jolle Lemmenjoen kansallispuistoon suuntavat kultamaiden kulkijat ruukasivat jättää autonsa vaelluksen ajaksi parkkiin.

Tankki tyhjänä möllöttävä vaitelias peltilehmä lävyytti arkirealismin tehokkasti vaelluksella siitä irti päässeen kasvoille. Ja matka bensapumpulle Inariin oli pitkä. Eikä joukkoliikenne kulje.

Valvova viranomainen otti tavakseen ohjeistaa vaeltajat paikottamaan autonsa siten, että bensatankin aukko tuli suuren männyn

kohdalle. Tämä tapahtui siis ennen etanoli-pohjaisia polttoaineita, silloin kun bensatankin korkeissa ei vielä ollut lukkoja.

Matka bensapumpulle Inariin oli pitkä, mutta onneksi metsien keskellä olevasta kylästä löytyi moottorisahoja. Ja onneksi Lemmenjoen kansallispuistossa riittää puita.

Eikä joukkoliikenne kulje.

ARKADIANMÄEN ARSENELUPIINI

Kultamiehet ovat kaikenlaisiin huijareihin ja veijareihin saaneet tottua siitä saakka, kun Kittilän nimismies **Planting** nyysi merimiesten **Ervast** ja **Lepistö** kullan vuonna 1869. Eikä Lapin kultahistoria pelkkää sinirinnan liverystä ja hunajanhajua ole toki muutenkaan ollut; on omassakin porukassa ollut jos jonkinlaisia viheltäjiä ja kreikanmallin toteuttajia.

Tammikuussa 1992 kämppänsä mukana palanut kullankaivaja **Esa Kujalan** kertoi naapurikaivajan renkipojalle 80-luvun lopulla, että kultaryntäyksen aikaan Klondikessa oli viinureilla pitkät kynnet ja rasvaletti. Maksua punnitessaan viinuri sipaisi huiksiaan ja joka kerta tukkaan jäi Esan kertoman mukaan pari unssia kultapölyä. Semmoiset 62 grammaa siis.

Aivan yhtä pitkäkyntisiä koijareita ei Lapin kultamailla ole nähty, ja viime vuoteen saakka kaikki pitempikyntiset ovat muutenkin olleet pelkkiä pikkurikollisia.

Jouluna 2009 Helsingin herrasmiesvarkaat ilmoitusluontoisena asiana totesivat vievänsä kullankaivajilta kullat pelkällä poliittisella demagogialla.

Syksyllä laskeutui helikopteri Lemmenjoen Miessille. Tuli Arkadianmäen arsene-lupiini ja puhalsi kultajätkiltä kullat - ja tuhkatin pesästä.

Ja lähtee ne vielä ne pesätkin.

Mullis'

Tarinoita Lapin kultamaiden sankareista, veijareista ja huijareista löydet esim. **Seppo J. Partasen** teoksesta "Sankareita, veijareita ja huijareita". Lapin kultan tarina, Edita 1999.

LAPIN KULTA

PREMIUM

Paljon kynttilöitä kakussa valaisee paremmin pimeää talvea. Onnea!

99 v.

Kunniajäsenemme Arvo "Tiera"
Ruonaniemi, Rovaniemi

80 v.

- 19.1. Seppo Karjalainen
- 1.2. Iisakki Kuisma, Nukari
- 13.2. Erkki Honkanen, Iisalmi

75 v.

- 3.1. Raimo Mäkinen, Iso-Evo
- 23.1. Reino Kotajärvi, Sodankylä
- 17.2. Aila Rosnell, Bertna, Ruotsi
- 15.3. Raimo Hiiliaho, Tikkakoski
- 31.3. Nuutti Palviala, Kauhava

70 v.

- 12.12.2010 Timo Ylinen, Kalanti
- 2.2. Eila Koivisto, Oulu
- 22.2. Eero Lång, Joensuu
- 2.3. Pekka Rantala, Kokkola

65 v.

- 1.1. Arvo Latvala, Laihia
- 16.1. Pentti Tikkanen, Pihtipudas
- 17.1. Seppo Järvinen, Vakkola
- 22.1. Sören Ainasoja, Raahe
- 24.1. Hannu Niemeläinen, Hammaslahti
- 1.2. Heikki Lehtonen, Lahti
- 6.2. Eero Borgenström, Hyvinkää
- 9.2. Viljo Kauppinen, Oulu
- 11.2. Marja Hellsten, Kalanti
- 12.2. Kari Tourunen, Äänekoivisto

- 24.2. Kalevi Nenonen, Naarajärvi
- 3.3. Eeva Niskanen, Jääli
- 16.3. Anelma Hirvonen, Kitee
- 16.3. Seppo Paasikannas, Kelujärvi
- 17.3. Seppo Hämäläinen, Joensuu
- 21.3. Suoma Latvalehto, Haukipudas
- 26.3. Jorma Saarela, Tornio

60 v.

- 12.1. Maria Jokinen, Padasjoki
- 13.1. Leo Särkinen, Tampere
- 19.1. Terho Hautamäki, Raahe
- 22.1. Atte Kylmäluoma, Vanttauskoski
- 22.1. Markku Tulonen, Lahti
- 23.1. Lea Tikka, Helsinki
- 24.1. Kari Vaskuri, Kiviniemi
- 28.1. Sisko Parkkamäki, Jukaja
- 5.2. Jorma Kotilainen, Haukipudas
- 6.2. Pirjo Vormula, Hämeenlinna
- 8.2. Jukka Henriksson, Kotka
- 9.2. Heikki Manninen, Vilppula
- 10.2. Virve Mäkelä, Anjalankoski
- 19.2. Reino Miinala, Saarenkylä
- 19.2. Maija Rössi, Riihimäki
- 23.2. Arto Vuohelainen, Kotka
- 25.2. Liisa Karvinen, Rovaniemi
- 27.2. Ritva Vehniä, Seinäjoki
- 12.3. Timo Rautakoski, Rautio
- 15.3. Juhani Valtonen, Espoo
- 19.3. Reino Holappa, Nakkila
- 22.3. Helena Sahavirta, Ivalo
- 29.3. Pertti Korsi
- 24.3. Juhon Niemelä, Hämeenlinna
- 31.3. Matti Orava, Piehinki

50 v.

21.11.2010 Arto Lehtonen, Nokia
16.1. Tuula Leinonen, Muhos
24.1. Seppo Arffman, Rantsila
27.1. Kari Pohjola, Kaislastenlahti
8.2. Ari Korhonen, Oulu
20.2. Pentti Ryytänen, Juuka

26.2. Kauno Kelanti, Ranua
28.2. Eero Enqvist, Jyväskylä
1.3. Arto Lunnamo, Raisio
2.3. Matti Lehtomäki, Kuopio
12.3. Jari Jaakonmaa, Muurame
20.3. Mika Virtanen, Ylönkylä
22.3. Jari Simonaho, Ranua
27.3. Jouni Mäenranta, Somerniemi

Prospäkkärin onnitteluista

Prospäkkärissä onnittelavat jäsenemme valitaan jäsenrekisteriin ilmoitettujen syntymäaikojen perusteella. Ei minkään muun kriteerin – ei kultakilojen, ei kaivupaikan tai peräti kaivamattomuuden – perusteella.

Jäsenrekisterimme on näiltä osin kaikkea muuta kuin täydellinen, ja näin on valitettavasti juuri pitkäaikaisimpien jäsenemme kohdalta. Hehän ovat liittyneet jäseniksi ennen jäsenrekisterin siirtämistä tietokonepohjaiseksi – jotkut jopa ennen mikrotietokoneiden keksimistä.

Nykyään syntymäajan ilmoittaminen on pakollinen kotisivujemme kautta liittyessä.

Ongelmia näissä onnitteluissa on matkan varrella ollut, kenties siksi ettei Prospäkkärillä ole erillistä seurapiiritoimittajaa.

Silti oli moukkaaminen virhe onnitella kunniapuheenjohtajaamme **Jaakko Kangasniemeä** toistamiseen 75-vuotisjuhlista Prospäkkärissä 2 / 2010. Jos Jaska aloitti kalla-kaivun vuonna 1948 silloin 18-vuotiaana nuorukaisena, niin kyllä hänen piti täyttää viime kesänä jo 80 vuotta. Niin nuorekas kuin Jaska

onkin, ja jopa liiton rahastonhoitajan huonolla laskupöydällä ynnätyttänkin.

Myöhästyneet onnittelut Jaskalle 80-vuotisjuhlien, ja **Taimi**-rouvalle 70-vuotisjuhlien johdosta.

Toisinaan on ihmisiä, jotka eivät missään tapauksessa halua kypsymistään muistettavan. Tällaisia ovat usein 22 vuotta täyttäneet naiset. Enempähän nainen ei tosin koskaan tähtäkään...

Ja toisinaan taas haluttaisiin välttämättä muistettavan. Kerran oli yhteisöjäsenenä eräs yritys. Yritys täytti 20 vuotta ja omistaja halusi onnittelut Prospäkkärin merkkipäiväisivulle. Mikäpä siinä, onneltiinhan Prospäkkärissä myöhemmin 150-vuotiaasta Lapin kultaa-kin, mutta että 20 vuotta vanhaa yritystä?

Pyysin että anteeksi suokaa, mutta parikymppisiä emme onnittele.

Sähköpostivastaus tuli isoilla kirjaimilla, huutamalla. Käskettiin poistaa yritys jäsenluettelosta, ja jatkaa tosikko- ja valituslinjallamme edelleen. Loppukommenttina oli vielä, että kyllä se kullakaivu kohtaa Lapista lopetetaan muutenkin.

Jäsenmaksu 2011

ja vapaaehtoinen jäsenmaksukolehti

 Vuosikokouksessa 27.3. 2010 vahvistettiin vuoden 2011 jäsenmaksun suuruudeksi 22 € ja uusien jäsenten liittymisjäsenmaksuksi yhteensä 32 €. Kullalla maksettaessa jäsenmaksun suuruus on 1,1 grammaa kultaa.

Tarkista jäsenmaksutilanteesi tämän lehden osoitetarrasta. Siihen on merkitty jäsenmaksusi kahden viimeisen maksuvuoden seurantajaksolta tilanteen 27.12. 2010 mukaisesti. Maksetut räs-tijäsenmaksut on kuitattu puut-tomisjärjestyksessä.

Maksa jäsenmaksusi nyt LKL:n jäsenmaksutilille Nordea 217738-4977.

Jäsenmaksujen eräpäivä on 1.2.2011.

Maksaessasi merkitse osoite-printissä ylimpänä oleva jäsen-numerosi viitenumeroksi.

*Jäsenmaksukullan
bankinta menossa.*

*Kullassa maksaminen vaatii
vähän enemmän paneutumista
kuin tilisiirto nettipankissa.*

Viitteellisen maksun yhteyteen kirjoitetut viestit eivät välity viiteluettelon mukana maksun saajalle.

Mikäli jäsenmaksuseurannassasi on mielestäsi virhe, ota yhteyttä toimistollemme. Tarkistetaan asia ja korjataan virheet.

Yhteystiedot: puhelin 0400 836 500 ja sähköposti info@kullankaivajat.fi.

Postiosoite tämän lehden sivulla 3.

Voit maksaa jäsenmaksusi yhteydessä vapaaehtoisen kolehdin

LKL:n hallitus olisi jo aiemmin mielellään tarjonnut jäsenille mahdollisuuden osoittaa vapaaehtoista jäsenmaksukolehtia toiminnan kehittämiseen esimerkiksi jäsenetuvaltauksiemme tai jonkin muun hyödylliseen ja positiivisen asian osalta.

Voimavarat ovat kuitenkin pääsääntöisesti olleet sidottuna kaivoslakivaikuttamiseen. Jäsenistö maksoi vuoden 2010 jäsenmaksujen yhteydessä vapaaehtoista kaivoslakivaikuttamiseen suunnattua kolehtia yhteensä 2 855 euroa.

Kiitos kaikille maksaneilla, ja myös henkistä tukea antaneille!

Tukea käytettiin vuosikokouksen 2010 päätöksen mukaisesti kaivosoikeusselvityksen tarkennetun version juristilaskuun 2 000 euroa ja loppuosalla katettiin muita kaivoslakimuutokseen vaikuttamisesta syntyneitä kuluja. Loput kustannuksista katettiin kaivospiirisakkaiden vapaaehtoisilla sitoumuksilla sekä em. päätöksen mukaisesti yh-

distyksen aiemmin säästöön jääneistä varoista.

Nyt katsotaan kaivoslakuudistuksen elävän sellaista vaihetta, että vapaaehtoista jäsenmaksukolehtia voidaan esittää johonkin muuhunkin kohteeseen. Päätettiin antaa jäsenistön itsensä kohdentaa lahjoittamansa varat itselleen tärkeäksi kokemaan kohteeseen.

Jäsenmaksun 2011 yhteydessä maksettava ylimääräinen osa katsotaan osoitetun ja korvamerkitään seuraavasti:

- 3 € yleisten toimintaedellytysten parantamiseen
- 5 € Pyrkyreitten Palstan jatkokehittämiseen
- 8 € liiton jäsenetuvastausten kehittämiseen

Tämän yli menevät summat: jokaiselle momentille + liiton pohjattomaan kassaan lopput

Keväällä muistutus

Huonompimuistisia ja vanhan ajan laskua laskupinoon kaipaavia lähestytään vielä keväällä kirjeitse muistutuslaskun muodossa. Omatoimisesta maksuseurannasta ja jäsenmaksujen hoitamisesta koituu kuitenkin liitolle merkittäviä kustannussäästöjä, joten kannustamme kaikkia olemaan hyvämuistisia ja viitseliäitä.

Kai J Rantanen
rahastonhoitaja

Vuoden inarilaiseksi äänestettiin LKL:n puheenjohtaja Jouko Korhonen

 aikallislehti Inarilaisen järjestämän Vuoden inarilainen -kilpailun ylivoimainen voittaja oli Lapin Kullankaivajain Liiton puheenjohtaja Jouko Korhonen. Kiihminkiläinen Korhonen ahmi 78 ääntä kaikista annetuista 391 äänestä. Toiseksi tuli ivalolainen **Kaisa Särkelä** 37 äänellä.

Vaatimaton kullankaivajien ykkösnyrkki epäilee paikallislehti Inarilaisen onnitte-

luhaastattelussa ensin saaneensa osakseen jonkinlaisia protestiäänä. Kuultuaan ehdokasasettelusta tarkemmin, hän toteaa valinnan tarkoitetun itsensä ohella kullankaivun eteen tekemälle työlleen.

Haastattelussa hän hahmottelee Inarilaisen laajalle lukijakunnalle kaivoslakiesityksen tämän hetkisen tilanteen. Monille ylälappilaisille lakiuudistuksen kullankaivajien elämään ja tulevaisuudennäkymiin vaikut-

tavat epäoikeudenmukaisuudet eivät välttämättä olleet ennen tätä valintaa selkeästi tiedossa.

Itse asiassa kentältä kantautuu huolestuttavia tietoja siitä, että läheskään kaikki kansanedustajamme eivät asioiden todellista laitaa ole kaikista valistusyrityksistämme huolimatta ymmärtäneet.

Jokkea äänestäneiden perustelut vahvistavat hänen arvelunsa; kantavana teemana niissä toistuu inarilaisen kullankaivun puolustaminen. Kiiminkiläinen Korhonen heittääkin piikin inarilaisten kuntapäätäjien suuntaan. On paljastavaa, että tässä asiassa luotetaan mieluummin ulkopaikkakuntalaisen panokseen kuin kunnan omien poliitikantekijöiden työhön asian hyväksi.

Vuoden inarilainen -kilpailussa oli tänä vuonna mahdollista perustelluista syistä äänestää myös henkilöä, joka ei ole kirjoilla Inarin kunnassa. Merkittävä työ kunnan hyväksi katsottiin riittäväksi meriitiksi.

Paikallislehti Inarilaisen listalla Jouko Korhonen esiteltiin oman alansa äänitorvena lisämaininnalla ”kultakulttuurin puhemies”.

Kullankaivajille kaksoisvoitto

Kullankaivajat saivat Vuoden inarilainen -äänestyksessä kaksoisvoiton. Hienosti toiselle sijalle äänestyksessä sijoittui Laanilan Savotta Kahvilan emäntä Kaisa Särkelä, joka on samalla myös pitkäaikainen kullankaivuyrittäjä. Kaisa on tunnettu pohjoisessa ja kautta koko maan voimakkaana Lapin matkailun, yrittäjyyden ja kullankaivun oikeuksien puolustajana.

Yrittäjänäisten keskusliiton hallituksessa vaikuttava Kaisa Särkelä on tunnettu matkailuyrittäjä, joka on käyttänyt henkilökohdaisia kontaktejaan ja yrittäjäliiton näkyvyyttä hyväksi pitääkseen kullankaivun lippua valtakunnallisesti näkyvillä monilla eri foorumeilla.

Äänestyslistalla Kaisa Särkelää mainostettiin ”Saariselän näkijänä ja tekijänä”.

Lapin Kullankaivajain Liiton vilpittömät onnittelut kummallekin inarilaisen kullankaivun puolestapuhujalle!

Puheenjohtaja Jouko Korhosen voittaja-haastattelu löytyy liiton kotisivuilta osoitteessa www.kullankaivajat.fi. Tai paikallislehti Inarilaisen nettilehdestä osoitteessa www.inarilainen.fi

*Kaisa Särkelä
synttäripäivänään
Lemmenjoen
Pihlajamäessä.*

*Vieressä kilpaa
auringon kanssa
hymyilee Pihlajamäen
isäntä Pekka
Salonen.*

HOTELLI KULTAHIPUN TARJOUS LKL:N KOKO JÄSENISTÖLLE

(Jäsenyys todistettava maksukuitilla)

- ▶ YHDEN HENGEN HUONE sisältää aamiaisen ..... 65 € /yö
- ▶ KAHDEN HENGEN HUONE sisältää aamiaisen ..... 80 € /yö
- ▶ SAUNA huonelisä ..... 15 €

Petsamontie 1, 99800 Ivalo
Puh. (016) 320 8800 Fax (016) 66 510

Liiton kunnia- ja perustajajäsenien
Ranta-Marin ja "Kultasilmä"-Kokon
perinteiden vaaliminen jatkuu.

*Varsinaisille jäsenille majoitus -10 %
Avoinna joka päivä.
Tervetuloa!*

HOTELLI INARI
PL 94, 99870 INARI
puh. (016) 671 026
faksi (016) 671 047

Hipputeoksen Lappi- ja luontokirjat

Petsamo jätti jälkeensä paljon muutakin kuin vain katkeransuloiset muistot. Kirjailijat, toimittajat, valokuvaajat, ja tiedemiehet loivat myytin Petsamosta. Kirja kertoo Petsamon liittämisestä Suomeen, sen nopeasta kehityksestä, matkailusta ja saksalaisten toimista sekä sotien dramaattisista tapahtumista. 168 sivua, karttoja ja harvinaisia kuvia.

UUTUUSKIRJA on myytävänä Saarisejän palvelupisteissä sekä kaikissa kirjakaupoissa koko Suomessa.

HIPPUTEOKSEN
tuotteet nyt myynnissä myös Tuurin Jalokivigalleriassa

Nyt saatavilla metallinen
perinnevaskooli ESTWING14
hinta 25 €
katso www.hipputeos.fi

Hipputeoksen nettisivuilla on uutuusia Kullankaivajille,
tilaa vaikka joululahjaksi www.hipputeos.fi

Hipputeos

JALOKIVIGALLERIA
Tuuri, Velj. Keskinen, Kauppakatu

NETTIKAUPPA www.hipputeos.fi

.5362

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry,
PL 86. 99871 INARI

PANIMO!

Panimo Pub
avoinna klo 10 - 02

Edulliset majoitushinnat. 1 - 4 hengen huoneet, kelomökkejä.
Lemmenjoella kaivos ja kämpä. Pubissa talon olutta ja hyvää seuraa.

Saariselän Majatalo & Panimo Pub

Tel +358 16 6756500
Fax +358 16 6756 581
panimo@saariselanpanimo.fi
www.saariselanpanmo.fi